

Sygn. akt IV U 484/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Werocy

Protokolant: Monika Kałużna

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27.04.2017r. we W.

sprawy z odwołania A. K.

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W.

z dnia 21.04.2016r. Nr (...). (...)

w sprawie A. K.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W.

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

I. odwołanie oddala;

II. koszty sądowe zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni A. K. wniosła odwołanie od orzeczenia strony pozwanej - Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia 21 kwietnia 2016r. nr (...). (...), domagając się zmiany zaskarżonego orzeczenia w zakresie ustalonego stopnia niepełnosprawności poprzez zaliczenie jej do znacznego stopnia niepełnosprawności.

W uzasadnieniu stanowiska podała, iż w treści zaskarżonego orzeczenia strona pozwana powołała się na badanie lekarza neurologa z dnia 13 marca 2016r., którego nie było, a z którego wynika, że jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym. Nadto zarzuciła, że nie otrzymała wezwania na przedmiotowe badanie, które faktycznie nie miało miejsca co jest tym istotniejsze, że strona pozwana oparła się na dowodzie, którego nie ma. Podniosła dalej, iż strona pozwana pominęła złożone do akt dokumenty w tym m.in. zaświadczenia lekarskie, orzeczenia o kształceniu specjalnym i indywidualnym i wyniki badań, które miały bardzo ważny wpływ na decyzję. Wskazała przy tym, że strona pozwana zbyt wcześnie wydała swoją decyzję bez zebrania dowodów z dokumentu w postaci badań lekarskich, których de facto nie było.

Strona pozwana - Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. w odpowiedzi na odwołanie wniosła o jego oddalenie, wskazując że nie znalazła podstaw do zastosowania przepisów art. 6c ust. 8 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (t. jedn. Dz. U. z 2011r., Nr 127, poz. 721 ze zm.).

Uzasadniając swoje stanowisko podała, że stopień naruszenia sprawności organizmu wnioskodawczynie nie powoduje jej niezdolności do samodzielnej egzystencji. Wskazała, że wnioskodawczynie nie wymaga stałej lub długotrwałej opieki i pomocy przez co rozumie się całkowitą zależność osoby od otoczenia, powodującą konieczność pielęgnacji w zakresie higieny osobistej i karmienia lub w wykonywaniu czynności samoobsługowych, w prowadzeniu gospodarstwa domowego oraz ułatwianiu kontaktów ze środowiskiem.

Sąd Rejonowy ustalił stan faktyczny:

Wnioskiem z dnia 13 sierpnia 2015r. wnioskodawczynie A. K. zwróciła się do (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. o wydanie orzeczenia o stopniu niepełnosprawności, w związku z upływem ważności poprzedniego orzeczenia.

Dowód: - wniosek wnioskodawczynie z dnia 13.08.2015r., w aktach (...)

(...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności z dnia 26 października 2015r. (nr ZON. (...)) postanowił:

I. zaliczyć wnioskodawczynie A. K. do lekkiego stopnia niepełnosprawności,

II. symbol przyczyny niepełnosprawności: 02-P, 10-N,

III. orzeczenie zostało wydane do dnia 31.10.2018r.,

IV. niepełnosprawność istnieje od: urodzenia,

V. ustalony stopień niepełnosprawności datuje się od 01.10.2015r.

Ponadto w części dotyczącej wskazań podano, że wnioskodawczynie nie dotyczy wskazanie w zakresie zatrudnienia w zakładzie aktywności zawodowej, w zakresie uczestnictwa w terapii zajęciowej oraz w zakresie konieczności stałego współdziałania na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji (punkt 3, 4 i 8), jak również, że wnioskodawczynie nie dotyczy wskazanie w zakresie spełniania przez osobę niepełnosprawną przesłanek określonych w art. 8 ust. 3 a pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. Prawo o ruchu drogowym (punkt 9). Nadto wskazano, że wnioskodawczynie wymaga odpowiedniego zatrudnienia – wskazana jest praca lekka i spokojna (punkt 1), szkolenia,

w tym specjalistycznego (punkt 2) i konieczności zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze oraz pomoce techniczne, ułatwiające funkcjonowanie danej osoby – według wskazań medycznych (punkt 5). Jednocześnie podano, że wnioskodawczynie nie wymaga korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji, przez co rozumie się korzystanie z usług socjalnych, opiekuńczych, terapeutycznych

i rehabilitacyjnych świadczonych przez sieć instytucji pomocy społecznej, organizacje pozarządowe oraz inne placówki (punkt 6), konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji (punkt 7) oraz prawa do zamieszkiwania w oddzielnym pokoju (punkt 10).

Odpis orzeczenia został doręczony pełnomocnikowi wnioskodawczynie w dniu 30 października 2015r.

Od wydanego orzeczenia pełnomocnik wnioskodawczynie złożył w dniu 13 listopada 2015r. odwołanie domagając się zmiany zaskarżonego orzeczenia i zaliczenia wnioskodawczynie do umiarkowanego lub znacznego stopnia niepełnosprawności.

Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności

w Województwie (...) we W. orzeczeniem z dnia 21 kwietnia 2016r.

nr (...). (...) uchylił zaskarżone orzeczenie w całości i orzekł w ten sposób, że:

I. zaliczył wnioskodawczynię A. K. do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności,

II. symbol przyczyny niepełnosprawności: 02-P, 10-N,

III. orzeczenie zostało wydane do dnia 30.04.2019r.,

IV. niepełnosprawność istnieje od: urodzenia,

V. ustalony stopień niepełnosprawności datuje się od 14.06.2013r.

Ponadto w części dotyczącej wskazań podano, że wnioskodawczyni nie dotyczy wskazanie w zakresie zatrudnienia w zakładzie aktywności zawodowej, w zakresie uczestnictwa w terapii zajęciowej oraz w zakresie konieczności stałego współdziałania na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji (punkt 3, 4 i 8). Nadto wskazano, że wnioskodawczyni wymaga odpowiedniego zatrudnienia – praca w warunkach chronionych (punkt 1), szkolenia, w tym specjalistycznego (punkt 2), konieczności zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze oraz pomoce techniczne, ułatwiające funkcjonowanie danej osoby – według wskazań medycznych (punkt 5) oraz korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji, przez co rozumie się korzystanie z usług socjalnych, opiekuńczych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych świadczonych przez sieć instytucji pomocy społecznej, organizacje pozarządowe oraz inne placówki (punkt 6) jak również, że wnioskodawczyni spełnia wskazanie w zakresie spełniania przez osobę niepełnosprawną przesłanek określonych w art. 8 ust. 3 a pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. Prawo o ruchu drogowym (punkt 9). Jednocześnie podano, że wnioskodawczyni nie wymaga konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji (punkt 7) oraz prawa do zamieszkiwania w oddzielnym pokoju (punkt 10).

Dowód: - orzeczenie z dnia 26.10.2015r. wraz z potwierdzeniem odbioru, w aktach (...)

- odwołanie z dnia 13.11.2015r., w aktach (...)

- orzeczenie z dnia 21.04.2016r., w aktach (...)

Biegły sądowy z zakresu psychiatrii, po przeprowadzonym badaniu wnioskodawczyni, podał, że wnioskodawczyni nie jest chora w rozumieniu psychozy endogennej jak również, że nie jest upośledzona umysłowo, przy czym jej poziom intelektualny jest niski i mieści się w dolnej granicy normy. Podkreślił przy tym, że jej osobowość jest mało rozbudowana, występują u niej problemy w relacjach interpersonalnych, trudności w komunikacji i zaburzona jest sfera emocji.

Podał, że analiza dostępnej dokumentacji wskazuje, że u wnioskodawczyni rozpoznano mózgowie porażenie dziecięce, zaburzenia obsesyjno-kompulsywne, zespół (...) i encefalopatię (encephalopatia).

Na podstawie przeprowadzonego badania biegły wskazał, iż orientacja auto i allopsychologiczna wnioskodawczyni jest pełna, zaś wnioskodawczyni w odpowiedzi na pytania nawiązuje rzeczowy kontakt słowny, posługuje się poprawnym słownictwem a jej odpowiedzi są zgodne z treścią pytania. Podał, że nastrój wnioskodawczyni jest obojętny, afekt modeluje, ma zaburzoną zdolność do kontroli emocji i zachowań oraz niską zdolność do wnioskowania, planowania, logicznego myślenia i przewidywania. Wskazał przy tym, że w myśleniu występuje tok zalegający i wolniejsze tempo jednak wnioskodawczyni nie wypowiada urojeń a jej spostrzeganie jest bez zaburzeń psychotycznych.

Biegły sądowy stwierdził, że wnioskodawczyni z uwagi na powyższe schorzenia jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym ponieważ jest osobą z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy

jedynie w warunkach pracy chronionej – symbol przyczyny niepełnosprawności O2 - P, okresowo, tj. na okres do 30 kwietnia 2019r.

Dowód: - opinia biegłego sądowego z zakresu psychiatrii, k. 21-26

- opinia uzupełniająca biegłego sądowego z zakresu psychiatrii, k. 55-57

- dokumentacja medyczna, k. 5-8 oraz w aktach (...)

Biegły sądowy z zakresu neurologii rozpoznał u wnioskodawczynie porażenie mózgowe dziecięce z dominującym, dyskretnym niedowładem lewostronnym, torbiel pajęczynówki lewego kąta mostowo-mózdzkowego, zaburzenia obsesyjno-kompulsywne, schizofrenię w obserwacji, astmę oskrzelową, głuchotę czuciową ucha lewego, zez rozbieżny oka lewego, niedowidzenie oka lewego, krótkowzroczność z niezbornością oka prawego, nadwzroczność z niezbornością oka lewego i biodra dysplastyczne.

W przeprowadzonym badaniu biegły sądowy wskazał m.in., iż u wnioskodawczynie nie stwierdza się neurogennych zaników mięśniowych, istotnych niedowładów, innej asymetrii odruchów, obecności objawów patologicznych, niezborności i zaburzeń czucia.

Biegły sądowy stwierdził, że wnioskodawczynie jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym – symbol przyczyny niepełnosprawności O2 – P i 10-N, okresowo, tj. na okres do 30 kwietnia 2019r. zaznaczając jednocześnie, że w zakresie wydolności psychicznej wnioskodawczynie wypowiedział się biegły psychiatra w złożonej opinii.

Dowód: - opinia biegłego sądowego z zakresu neurologii, k. 42-43

- dokumentacja medyczna, k. 5-8 oraz w aktach (...)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczynie nie zasługuje na uwzględnienie.

Wnioskodawczynie, w toku niniejszego postępowania, kwestionowała orzeczenie strony pozwanej z dnia 21 kwietnia 2016r. wskazując, że występujące u niej schorzenia uzasadniają zaliczenie jej do znacznego stopnia niepełnosprawności.

Zgodnie z przepisem art. 3 ust 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r.

o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych

(t. jedn. Dz. U. z 2011r., Nr 127 poz. 721 ze zm.) istnieją trzy stopnie niepełnosprawności:

1)znaczny,

2)umiarkowany,

3)lekki.

Stosownie do art. 4 ust. 1 w/w ustawy do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji.

Z brzmienia art. 4 ust. 2 powołanej ustawy wynika dalej, że do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

Z kolei stosowanie do treści art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

Z przeprowadzonych w sprawie ustaleń faktycznych w tym zwłaszcza dokumentacji medycznej wnioskodawczynie oraz opinii biegłych sądowych z zakresu psychiatrii i neurologii wynika, iż wnioskodawczynie jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym.

Biegły sądowy z zakresu psychiatrii, po przeprowadzonym badaniu wnioskodawczynie, podał, że wnioskodawczynie nie jest chora w rozumieniu psychozy endogennej jak również, że nie jest upośledzona umysłowo, przy czym jej poziom intelektualny jest niski i mieści się w dolnej granicy normy. Podkreślił przy tym, że jej osobowość jest mało rozbudowana, występują u niej problemy w relacjach interpersonalnych, trudności w komunikacji i zaburzona jest sfera emocji. Podał, że analiza dostępnej dokumentacji wskazuje, że u wnioskodawczynie rozpoznano mózgowie porażenie dziecięce, zaburzenia obsesyjno-kompulsywne, zespół (...) i encefalopatię (encephalopatia). Co istotniejsze na podstawie przeprowadzonego badania biegły wskazał, iż orientacja auto i allopsychologiczna wnioskodawczynie jest pełna, zaś wnioskodawczynie

w odpowiedzi na pytania nawiązuje rzeczowy kontakt słowny, posługuje się poprawnym słownictwem a jej odpowiedzi są zgodne z treścią pytania. Podał, że nastrój wnioskodawczynie jest obojętny, afekt modeluje, ma zaburzoną zdolność do kontroli emocji i zachowań a także niską zdolność do wnioskowania, planowania, logicznego myślenia i przewidywania. Wskazał przy tym, że w myśleniu występuje tok zalegający i wolniejsze tempo jednak wnioskodawczynie nie wypowiada urojeń a jej spostrzeżenie jest bez zaburzeń psychotycznych. Biegły sądowy z zakresu psychiatrii stwierdził, że wnioskodawczynie z uwagi na powyższe schorzenia jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym ponieważ jest osobą z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej – symbol przyczyny niepełnosprawności O2 - P, okresowo, tj. na okres do 30 kwietnia 2019r.

Z kolei biegły sądowy z zakresu neurologii rozpoznał u wnioskodawczynie porażenie mózgowie dziecięce z dominującym, dyskretnym niedowładem lewostronnym, torbiel pajączynówki lewego kąta mostowo-mózdkowego, zaburzenia obsesyjno-kompulsywne, schizofrenię w obserwacji, astmę oskrzelową, głuchotę czuciową ucha lewego, zez rozbieżny oka lewego, niedowidzenie oka lewego, krótkowzroczność z niezbornością oka prawego, nadwzroczność z niezbornością oka lewego i biodra dysplastyczne. W przeprowadzonym badaniu biegły sądowy z zakresu neurologii wskazał przy tym, iż u wnioskodawczynie nie stwierdza się neurogennych zaników mięśniowych, istotnych niedowładów, innej asymetrii odruchów, obecności objawów patologicznych, niezborności i zaburzeń czucia. Biegły sądowy z zakresu neurologii stwierdził, że wnioskodawczynie jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym – symbol przyczyny niepełnosprawności O2 – P i 10-N, okresowo, tj. na okres do 30 kwietnia 2019r. zaznaczając jednocześnie, że w zakresie wydolności psychicznej wnioskodawczynie wypowiedział się biegły psychiatra w złożonej opinii.

Sąd w całości podzielił stanowiska zawarte w złożonych przez biegłych sądowych opiniach, które spełniały wszelkie wymogi stawiane tego typu dowodom. W niniejszej sprawie stwierdzenie okoliczności istotnych dla rozpoznania sprawy wymagało uzyskania wiadomości specjalnych, jakimi nie dysponował Sąd, i musiało znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłych. Złożone zaś przez biegłych opinie były rzetelne, wyczerpujące, logicznie uzasadnione w związku z czym nie budziły żadnych uzasadnionych wątpliwości Sądu. Co istotniejsze biegli sporządzili opinie po badaniu wnioskodawczynie oraz na podstawie uzyskanego wywiadu a także na podstawie dokumentacji medycznej.

Nadto, dokonując oceny opinii złożonych przez biegłych, Sąd zważył, iż opinie zostały doręczone obu stronom postępowania. W zakreślonym terminie 7 dni od doręczenia opinii strona pozwana nie zgłosiła zastrzeżeń do opinii biegłych. Wprawdzie zastrzeżenia do opinii biegłych sądowych złożył pełnomocnik wnioskodawczynie jednak powyższe nie mogło rzutować na uznanie, iż sporządzone w sprawie przez biegłych opinie były nieprawidłowe tym bardziej,

że biegli sądowi dysponujący niewątpliwie szeroką wiedzą medyczną sporządzili opinie, jak już zaznaczono powyżej, nie tylko na podstawie uzyskanego wywiadu o stanie zdrowia wnioskodawczynie ale również na podstawie złożonej do akt dokumentacji medycznej i co ważne także na podstawie badania wnioskodawczynie. Odnosząc się do zgłoszonych zastrzeżeń do opinii biegłych sądowych podkreślenia w szczególności wymaga, iż biegli zobowiązani zostali do sporządzenia opinii m.in. na podstawie analizy dokumentacji lekarskiej wnioskodawczynie. Tym samym niewątpliwie konieczne było nie tylko zapoznanie się przez nich z całością dokumentacji medycznej ale i dokonanie jej analizy celem ustalenia stanu zdrowia wnioskodawczynie zgodnie z treścią postanowienia tut. Sądu. Nadto sposób sporządzenia opinii nie uzasadnia, w ocenie Sądu, uznania, iż zostały one sporządzone

w sposób uniemożliwiający ich zrozumienie czy też sądową kontrolę. Niewątpliwie w treści opinii biegli sądowi z zakresu psychiatrii i z zakresu neurologii używali również w zakresie opisu schorzeń występujących u wnioskodawczynie terminologii medycznej jednak zważyć należy, iż nie oznacza to, że opinie są nieczytelne czy też niezrozumiałe skoro w złożonych opiniach zawarli oni również opis wyników badań wnioskodawczynie używając w tym zakresie słownictwa potocznego. Sąd uwzględnił w tym zakresie również okoliczność iż biegli sądowi z zakresu psychiatrii i neurologii posiadają niewątpliwie wiedzę medyczną pozwalającą na dokonanie oceny stanu zdrowia wnioskodawczynie. Co istotne nie budzi wątpliwości Sądu, że ocena emocji i osobowości to jedna z podstawowych ocen, która przeprowadzana jest przez lekarza psychiatrę przy stawianiu diagnozy. Wprawdzie

w zastrzeżeniach do opinii uzupełniającej biegłego sądowego z zakresu psychiatrii pełnomocnik wnioskodawczynie podtrzymując dotychczasowe stanowisko powołał się również na diagnozę psychologiczną z dnia 15 listopada 2016r. i informację dla lekarza kierującego z dnia 8 lutego 2017r. jednak dokumenty te nie mogą, w ocenie Sądu, podważać prawidłowych ustaleń biegłego sądowego z zakresu psychiatrii w zakresie ustaleń co do stanu zdrowia wnioskodawczynie tym bardziej, iż w zakresie opisu sprawności funkcji psychicznych złożona dokumentacja nie odbiega od ustaleń zawartych w opinii biegłego. Nadto odmienna ocena stanu zdrowia wnioskodawczynie dokonana przez osobę (psychologa) podpisaną na dokumencie diagnozy psychologicznej nie może, w ocenie Sądu, skutecznie podważać wniosków i oceny stanu zdrowia wnioskodawczynie zawartych w opinii sporządzonej przez biegłego sądowego z zakresu psychiatrii. Należy bowiem podkreślić, że biegły sądowy, dysponujący niewątpliwie konieczną w tym zakresie wiedzą medyczną, jest władny do ustalenia stanu zdrowia wnioskodawczynie. Nadto Sąd uwzględnił w tym zakresie okoliczność, że z złożonej diagnozy psychologicznej wynika, że została ona sporządzona w dniu 15 listopada 2016r. podczas, gdy w niniejszym postępowaniu przedmiotem oceny jest stan zdrowia wnioskodawczynie na dzień złożenia wniosku o wydanie orzeczenia o stopniu niepełnosprawności. Co istotne złożona diagnoza psychologiczna, stanowiąca w istocie jedynie ocenę stanu zdrowia wnioskodawczynie przez osobę ją sporządzającą, nie została przy tym poparta żadną dalszą dokumentacją medyczną, która mogłyby podważyć wnioski i ustalenia opinii złożonej w sprawie przez biegłego.

W ocenie Sądu biegli sądowi zasadnie przy tym odnieśli się do treści zaskarżonego orzeczenia z dnia 21 kwietnia 2016r., które jak wynika z treści jego uzasadnienia wydane zostało m.in. na podstawie oceny (nie zaś badania) stanu zdrowia osoby orzekanej wydanej przez lekarza neurologa z dnia 13 marca 2016r., która to ocena – jak wynika z akt (...) została sporządzona w w/w dniu, a której zlecenie nastąpiło, na podstawie analizy dokumentacji medycznej, przeprowadzonego badania oraz wywiadu, już w trakcie posiedzenia odbytego w dniu 28 stycznia 2016r.

Z powyższych przyczyn Sąd dał wiarę opiniom złożonym przez biegłych sądowych w całości jako rzetelnym i wyczerpującym, a przy tym sporządzonym zgodnie ze wskazaniem wiedzy i doświadczenia zawodowego i dającym odpowiedź na sformułowane w tezie dowodowej pytania. W trakcie postępowania nie ujawniły się również żadne okoliczności mogące podważyć zaufanie do wiedzy, rzetelności lub bezstronności biegłych.

Biegli sądowi ustalili zaś, że wnioskodawczynie jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym, szczegółowo uzasadniając swoje stanowisko w tym zakresie.

Tym samym brak było podstaw do zmiany zaskarżonego orzeczenia w tym zwłaszcza w zakresie ustalonego stopnia niepełnosprawności.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie przepisów powyżej powołanych oraz na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie wobec braku podstaw do jego uwzględnienia.

Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych zawarte w punkcie II wyroku Sąd oparł na treści art. 108 k.p.c. i art. 102 k.p.c. oraz art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594).